

TO BYLO TENKRÁT - KDYĀ½ VODOMĀŠRCE ZHASLO SVĀŠTLO

StĀ™eda, 01 prosinec 2021

Je to uĀ¾ vĀ-c jak deset let, kdy Pavla VodomĀřka chovala batole... Copak dnes asi tohle "batole" dĀĀĀ? No, jsem zVĀdavĀ doufĀjm, Ā¾ se PavlĀnka ozve. Mj. mĀjm takovĀ½ pocit, Ā¾ to batole je na tĀhle fotce ... Jinak ten nĀipad, kterĀ½ tu popisuje, je Ā¾asnĀ½. A taky si Ā™Ā-kĀjm, Ā¾ dost dobĀ™e to nĀkteĀ™Ā- z nĀis budou muset tĀ™eba podobnĀ prakt dobĀ, kdy elektrickĀ energie bude co nevidĀt draĀ¾ĀĀ- neĀ¾ Ā™etĀz ze zlata ...

NedĀjvno jsem Āetla ĀĀĀnek o tom, jak jsme zĀvislĀ na elektrickĀ energii a zda by nĀjm vĀ½padek proudu vadil Āi nevadil. JĀ si pomyslela, Ā¾e ani moc nevadil, no a tak mi bylo zĀjhy "dopĀ™Āino" bĀ½t asi pĀt hodin bez ĀĀvy. TakĀ¾e takovĀj lehouĀkĀ zatĀĀkĀvacĀ- zkouĀjka od osudu, jen abych nevyĀjla ze cviku... TakĀ¾e jsem zjistila, Ā¾e kromĀ zvlĀĀtnĀho ticha (nevĀela lednice, nehuĀel poĀĀ-taĀ, doĀjumĀla myĀka, doprala praĀka) se vlastnĀ nic moc nezmnĀnilo, coĀ¾ mĀ nejprve pĀ™Ā-jemnĀ pĀ™ekvapilo.

Z pokoje vylezl syn (15 let) a prĀ½ co mĀj dĀlat, Ā¾ se nudĀ-. Bylo to jiĀ¾ k veĀeru, takĀ¾e prvĀ- zĀbava byla jasnĀj. NajĀ-t svĀĀky. PoslĀze najĀ-t zĀpalky...

DruhĀ v poĀ™adĀ- bylo asi na celĀm veĀeru to nejzajĀ-mavĀjĀĀ- ĀĀ-slo. UdĀlat veĀeĀ™i pro dceru (10 mĀsĀ-cĀ). OkoupanĀ naĀtĀstĀ- uĀ¾ byla a tma ĀernĀj, nekoneĀnĀj, ji nezastihla zrovna v koupelnĀ ve vanĀ, (coĀ¾ by asi byl docela adrenalinovĀ½ zĀĀitek pro malou), leĀ uĀ¾ jako vysmĀtĀ, vykoupanĀ, obleĀenĀ a zaplenkovanĀ batole.

NuĀ¾e, svĀĀky dnes mĀly vedenĀ- vĀjude. PĀ™evaĀ™enou vodu jsem mĀla, jen uĀ¾ byla studenĀj. Na kaĀji by mĀla mĀ-t tĀch 50 stupĀĀ, jak pĀĀjou v nĀvodu. A jelikoĀ¾ jsem chytrĀj hlaviĀka, staĀily mi na to dva hrnce a ĀtyĀ™i ĀajovĀ svĀĀky (jedna je mĀjlo). Na dno vĀtĀĀho hrnce jsem dala ĀtyĀ™i svĀĀky, na to jsem dala menĀĀ- hrnc s vodou, kterĀ½ se drĀ¾el uĀjima sĀjm za okraj toho vĀtĀĀho, tudĀĀ¾ jsem ho nemusela drĀ¾et jĀj a ohĀ™ĀĀ- samotnĀ uĀ¾ byla rychlovka - skoro jak od varĀ konvice.

PodivnĀj mihotavĀj svĀtĀ½lka od svĀĀek se malĀ strĀjnĀ Ā-bila. Venku fuĀelo, huĀel splav a sem tam to neĀekanĀ ticho pĀ™ehluĀjil vlak, nezĀvislĀ½ na elektĀ™inĀ; protoĀ¾e k nĀjm stĀle jeĀĀ jezďĀ- motorĀĀky. Psovi naĀtĀstĀ- nevadilo nic, tomu to bylo jedno, a zalezl si

na svĀ kĀ™eslo a spal jako obvykle.

No a zbytek veĀera jsme strĀjili nad svĀĀkami. Mastili jsme se synem ferbla a povĀ-dali si o tom, jakĀ to muselo bĀ½t, kdyĀ¾ nebyla elektĀ™ina vĀbec, kdyĀ¾ nebyly televize a poĀĀ-taĀe (prĀ½ jestli kdyĀ¾ jsem se narodila, tak uĀ¾ byla elektĀ™ina v domech Āe“ no on si snad myslĀ-, Ā¾e jsem tu uĀ¾ od pravĀku nebo co).

A shodli jsme se nakonec na tom, Ā¾e si neumĀ- ani pĀ™edstavit, Ā¾e by to tak bylo. Kolem pĀ™noci, kdyĀ¾ jsem Ājla spĀjt, elektrika uĀ¾ zase Ājla, takĀ¾e vĀjechno bylo jako normĀjnĀ. A v poĀ™Ājdu. Tak, jak to mĀj bĀ½t.

Pavla VodomĀřka

